

Nr 102.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 7 maj 1912.
» » » i Andra kammaren den 7 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om utredning i fråga om utvidgning af Riksdagens bibliotek till ett centralt förvaltningsbibliotek m. m.

(Bankoutskottets utlåtande nr 26.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har föreslagits, »att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t ville hemställa, det Kungl. Maj:t täcktes låta utreda, huruvida och i hvad mån Riksdagens bibliotek kunde utvidgas till ett statsvetenskapligt bibliotek, äfvensom huruvida och i hvad mån en sådan utvidgning bör medföra ökad lånerätt vid biblioteket, samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill denna utredning kan föranleda.

Såsom i motionen framhålles lär det icke kunna förnekas, att saken af ett bibliotek för den centrala förvaltningen redan länge gjort sig ganska kännbar. Det har nämligen ofta nog visat sig, att man inom *Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 14 saml. 29 häft. (Nr 102—103).* 1

förvaltningen nödgats vända sig till Riksdagens bibliotek, som med sitt jämförelsevis rika bokförråd inom statsvetenskap och förvaltningsväsen erbjuder ett synnerligt värdefullt material. Enligt de för biblioteket gällande stadgarna är det visserligen icke medgifvet vare sig ämbets- och tjänstemän eller enskilda forskare att begagna sig af biblioteket. Genom tillmötesgående från bibliotekariens sida hafva emellertid äfven andra än de, för hvilka biblioteket egentligen är afsedt, i den mån sådant kunnat ske utan olägenhet, fått tillgång till detsamma. Det förtjänar ock erinras, att framställningar gjorts i syfte att under tid, då Riksdag ej påginge, utlåning finge ske jämväl till ämbets- och tjänstemän samt enskilda. Dessa framställningar hafva emellertid hittills ej vunnit Riksdagens godkännande.

Förslaget om skapande af ett centralt förvaltningsbibliotek med en rikhaltig samling af statsvetenskaplig litteratur finner Riksdagen för sin del synnerligen tilltalande. Det torde nämligen ligga i öppen dag, att beaktansvärda fördelar skulle stå att vinna, om sådana åtgärder vidtoges, att de inom de skilda ämbetsverken befintliga bokförråd, som kunde undvaras utan egentlig olägenhet för arbetet inom verket, sammanfördes och systematiskt ordnades inom ett enda bibliotek. Hvad särskildt angår den litteratur, som i ganska stor utsträckning förvärfvas af kommittéer samt liknande beredningar inom de olika departementen, är att märka, att några föreskrifter icke finnas, huru med densamma skall förfaras, sedan de anbefallda utredningarna blifvit slutförda. I många fall torde nog de inköpta arbetena öfverlämnas till respektive departement, men redan saknaden af föreskrifter i berörda hänseende synes utskottet till fullo ådagalägga behovet af en undersökning af hithörande förhållanden.

Olika utvägar för åstadkommande af ett dylikt centralt förvaltningsbibliotek kunna naturligen tänkas. Motionären har ansett det lämpligast böra ske genom en utvidgning af Riksdagens bibliotek. I afseende härå hafva fullmäktige i riksgäldskontoret i afgifvet yttrande framhållit, huru som utrymmet inom riksdagshuset icke syntes medgifva en sådan utvidgning. Fullmäktige hafva därför uttalat såsom sin åsikt, att det syntes fullmäktige lämpligare, om ett dylikt bibliotek komme till stånd såsom en själfständig inrättning vid sidan af riksdagsbiblioteket.

Under sådana förhållanden och då i sakens nuvarande läge svårigheter möta att yttra sig, hvilketdera af ofvan angifna sätt för frågans lösning må vara att föredraga, anser Riksdagen goda skäl tala för verkställandet af en allsidig utredning af den föreliggande frågan, därvid äfven

torde böra undersökas, huruvida, under förutsättning att Riksdagens bibliotek utvidgas till ett centralt förvaltningsbibliotek, erforderligt utrymme må kunna inom riksdagshuset beredas detta bibliotek.

Aberopande hvad sålunda anförts får Riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes låta utreda, huruvida och i hvad mån Riksdagens bibliotek bör och kan utvidgas till ett centralt förvaltningsbibliotek, äfvensom huruvida och i hvad mån en sådan utvidgning bör medföra ökad lånerätt vid biblioteket, samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill denna utredning kan föranleda.

Stockholm den 7 maj 1912.

Med undersätlig vörndnad.
